

Yoel Kitabı ve Laodikyalı Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Sayı Kırk Bir

Jeff Pippenger
2026-02-05

Kırk Birinci

Levililer 23. bölüm, ilkbahar ve sonbahar bayramlarını takdim eder; bu bayramların temsili, genel bütün içinde hem yapısal tertibinde hem de başlangıç ve bitiş tertiplerinin kusursuz hizalanışında ilahî derecede derindir. İlkbahar bayramları ile sonbahar bayramları birbirine tekabül eder. Bölüm, Palmoni'ye, Harikulade Sayıcı'ya, defalarca tanıklık eder. Bölüm, yüz kırk dört binin ahir zaman mesajıyla sağlam ve hayret verici biçimde bağlantı kurar.

"23" sayısı, ilâhîlik ile insanlığın birleşimi olan kefareti temsil eder. Levililer adı, yüz kırk dört binin kâhinliğini temsil eder; çünkü bütün peygamberler son günlerden söz eder ve son günlerin kâhinleri de Petrus'un "kutsal kâhinlik" olarak tanımladığı kimselerdir. Petrus'un "kutsal kâhinlik"i, Gece Yarısı Feryadı mesajını ortaya çıkaran bilginin artışı anlamayan akıllılardır. Akılsızlar, ya da Daniel'in nitelendirdiği üzere kötüler, bilginin artışı reddederler; Hoşea ise bu nedenle kâhin olarak reddedildiklerini bize bildirir.

Halkım bilgi eksikliği yüzünden yok oluyor; sen bilgiyi reddettiğin için ben de seni reddedeceğim; artık bana kâhin olmayacaksın. Tanrın'ın yarasını unuttuğun için ben de çocuklarını unutacağım. Çoğaldıkça bana karşı günah işlediler; bu yüzden görkemlerini utanca çevireceğim. Hoşea 4:6, 7.

Yeşaya'nın ayrıca "izzet tacı" diye adlandırdığı Efrayim'in ayyaşlarının izzeti "utanca" çevrilmiştir. Hoşea açıkça, son günlerdeki bilgi artışı reddedenlerin Laodikya'daki Yedinci-gün Adventist Kilisesi olduğunu belirtir; çünkü "Halkım" diye kaydetmiştir. O'nun halkı kâhinler olarak reddedilecektir ve bu, son ve dördüncü nesilde gerçekleşir; çünkü O, onların çocuklarını unutacaktır ve çocuklar son nesli temsil eder.

Bir olma

"Levililer 23" başlığı, "yüz kırk dört binin kâhinliğinin kefareti" anlamına gelir. Bu hakikat, yalnızca kitabın adıyla bölüm numarasının ilişkilendirilmesinden çıkarılabilir. Levililer 23'ün ele aldığı kefareti, "at-one-ment" demektir ve İlâhî olan ile beşerî olanın birleşimini tanımlar. Bu birleşim, Tanrı'nın Sözünde çok sayıda sembolle temsil edilir; bunlardan biri de insan tapınağının İlâhî tapınakla birleştirilmesidir.

İnsan mabedi, "23" erkek ve "23" dişi kromozomdan oluşan bir çerçeveye sahiptir. Petrus, yüz kırk dört binin kâhinliğinin bir "ruhani ev" olduğunu belirtir. Bu kromozomlar, bir erkek ile bir kadın nasıl birleşirse öyle birleşir; Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın. Evlilik, at-one-ment'in bir başka sembolüdür. Levililer "23", Göksel Başkâhinin mabedi ile yüz kırk dört bin olan kâhinlerin mabedinin birleşimini ifade eder.

Yirmi iki ayet

Levililer 23'teki ilkbahar bayramları bölümün ilk yirmi iki ayetinde, sonbahar bayramları ise bölümün son yirmi iki ayetinde temsil edilir. Son ayet kırk dördüncü ayettir; bu ayet, Levililer 23'ün yerine getirilmesi bağlamında, yedinci ayın onuncu gününde antitipik Kefaret Günü'nün başladığı yıl olan 1844'ü sembolize eder. Yirmi üçüncü bölüm, yirmi ikişer ayetten oluşan iki kısma ayrılır; her iki yirmi iki ayetlik kısım, bayramlar olmaları sebebiyle mantıksal olarak birbirine bağlıdır; fakat ilkbaharla temsil edilen Mesih'in avludaki ve Kutsal Yerdeki hizmeti ile sonbaharla temsil edilen O'nun En Kutsal Yerdeki hizmeti bakımından da mantıksal olarak birbirinden ayrılır.

yirmi iki

Hem ilkbahar hem de sonbahar bayramları yirmi iki ayetle temsil edilir ve ayetler, "22" harften oluşan İbranî alfabesinin şahitliğiyle örtüşmektedir. "22", "220"nin onda biridir; "220" ise Ulûhiyet ile insanlığın birleşiminin bir sembolüdür. "220", hem Yahuda'nın dağıtılışının 2.520 yılının başlangıcını hem de Kefaret Günü'ne kadar olan 2.300 yılın başlangıcını temsil eder. 2.520'nin başlangıç noktası MÖ 677 idi ve 2.300'ün başlangıç noktası MÖ 457 idi; böylece iki yüz yirmi yıl, Tanrı'nın ordusunun çiğnenmesine ilişkin peygamberlik ile Tanrı'nın mâbedinin çiğnenmesine ilişkin peygamberlik arasındaki bağ olarak tanımlanmaktadır. Bu iki peygamberlik de 22 Ekim 1844'te antitipik Kefaret Günü'nün gelişinde sona erdi.

O tarihte, Mesih'in beşerî mâbedi İlahî mâbedle birleştirme işi başladı ve o sırada hem Habakkuk 2:20 hem de Yuhanna 2:20 yerine geldi. Habakkuk, o vakit İlahî Olan'ın Kutsalların Kutsalı'nda bulunduğunu bildirdi; Yuhanna ise, imanla o Kutsalların Kutsalı'na girecek olan Millerci mâbedin, 1798'den 1844'e kadar Millerci beşerî mâbedin inşasını belirleyen kırk altı yıllık dönemi tamamladığını kaydetti. "46" yıllık, "23" ve "23"ten oluşan tarih, bu tarihin mesajını ilk kez 1831'de, Kral James Kutsal Kitabı'nın yayımlanmasından "220" yıl sonra sunmaya başlayan William Miller'in çalışmasıyla temsil edilmektedir. 1611'de yayımlanan İlahî Söz, "220" yıl sonra, 1831'de beşerî bir haberciyle birleştirildi. Hem ilkbahar hem de sonbahar bayramları "22" ayetle temsil edilir.

Aynı konuya ilişkin, her biri yirmi iki ayetten oluşan iki hat, peygamberî olarak, ilk yirmi iki ayetin sonraki yirmi iki ayetin üzerine bindirilmesini gerektirir. İki hattı bu tarzda hizalamak, ilkbahar bayramlarında temsil edilen avlu ve Kutsal Yer'deki hizmeti, Mesih'in En Kutsal Yer'deki hizmetiyle birleştirir. Bu peygamberî düzeyde, iki tapınağın birleştirilmesini temsil eder; bu da Mesih'in kefareti hizmetini tasvir eder.

Birden yirmi ikiye kadar olan ayetler, yirmi üçten kırk dörde kadar olan ayetlerle yan yana getirildiğinde, peygamberî bir hat tesis edilir; buna İbranice alfabenin yirmi iki harfi, "22" sayısının temsil ettiği sembolizm ve ayrıca bayramların —kutsal tarihte bu bayramların yerine gelişiyile birlikte— temsil ettiği sembolizm tanıklık eder.

İlkbahar bayramlarının başlangıcı evvela yedinci gün Şabatına işaret eder; sonbahar bayramlarının bitişi ise yedinci yıl Şabatına işaret eder. Mesih, Alfa ve Omega olarak, yüz kırk dört binin kâhinlik

silsilesinde "22"nin iki tanığının başına ve sonuna Şabatı yerleştirdi.

1844'teki antitipik Kefaret Günü'nün başlangıcındaki özel ışık, yedinci gün Şabatıydı; yedinci yıl Şabatının ışığı ise sondaki ışıktır. Yedinci gün Şabatı aynı zamanda Levililer 23'ün ilk kutsal toplantısıydı; tıpkı yedinci yıl Şabatının da bölümdeki son kutsal toplantı olması gibi. Şabat, 23. bölümdeki kâhin hattının Alfa'sı ve Omega'sıdır. İlki, yani yedinci gün Şabatı, yüz kırk dört binin kâhinliğinin Alfa'sıdır; sonuncusu, yani yedinci yıl Şabatı ise yüz kırk dört binin kâhinliğinin Omega'sıdır.

Tanrı ile paydaşlık edenler, Doğruluk Güneşi'nin ışığında yürürler. Tanrı'nın önünde yollarını bozarak Kurtarıcılarını küçük düşürmezler. Göksel ışık üzerlerine parlar. Bu dünyanın tarihinin sonuna yaklaştıkça, Mesih'e ve O'na ilişkin peygamberlik sözlerine dair bilgileri büyük ölçüde artar. Tanrı'nın gözünde sonsuz değere sahiptirler; çünkü O'nun Oğlu ile birlik içindedirler. Onlar için Tanrı'nın sözü benzersiz bir güzellik ve hoşluk taşır. Onun önemini görürler. Gerçek onlara açılır. Enkarnasyon öğretisi yumuşak bir ışıltıyla bezenir. Kutsal Yazı'nın tüm gizemleri açan ve tüm güçlükleri çözen anahtar olduğunu görürler. Işığı kabul etmek ve ışıktaki yürümek istememiş olanlar tanrısallığın sırrını anlayamayacaklardır, ama haçı yüklenip İsa'yı izlemekten çekinmemiş olanlar, Tanrı'nın ışığında ışık göreceklerdir. The Southern Watchman, 4 Nisan 1905.

Burada, "bu dünyanın tarihinin sonuna doğru," antitipik Kefaret Günü'nün sonunda, "enkarnasyon doktrini" "yumuşak" bir ışıltıya bürünmektedir; tıpkı antitipik Kefaret Günü'nün başlangıcında Yedinci Gün Sebti doktrininin büründüğü gibi.

"İsa Antlaşma Sandığı'nın kapağını kaldırdı ve On Emir'in yazılı olduğu taş levhaları gördüm. On buyruğun tam ortasında dördüncü buyruğu, onu çevreleyen yumuşak bir ışık hâlesiyle gördüğümde hayrete düştüm. Melek şöyle dedi: 'Gökleri ve yeri ve onların içindeki her şeyi yaratan diri Tanrı'yı tanımlayan, on buyruk arasında tek buyruk odur. Yerin temelleri atıldığında, Şabat'ın temeli de o zaman atıldı.'" Testimonies, cilt 1, 75.

Bir "temel" olan yedinci gün Sebti, Levililer "23"ün başlangıcıdır; yedinci yıl Sebti ise, ilkbahar ve sonbahar bayramlarıyla temsil edilen kâhinlerin tanıklığını sona erdirir. Yedinci yıl Sebti, temel üzerine inşa edilen tapınağı temsil eder. Sondaki yedinci yıl Sebti 2.520 ile temsil edilir; tıpkı yedinci gün Sebtinin 2.300 ile temsil edilmesi gibi. Yedinci yıl Sebti "enkarnasyon doktrini"ni temsil eder. Yedinci gün Sebti Yaratıcı'nın işaretidir ve yedinci yıl Sebti de insanlıkla birleşmiş İlâhiyetin işaretidir.

Çizgilerin Hizalanması

Levililer kitabının yirmi üçüncü bölümündeki bahar bayramlarını sonbahar bayramlarıyla yan yana koyduğumuzda, Fısıh Bayramını ertesi gün yedi gün süren Mayasız Ekmekler Bayramı izler ve Mayasız Ekmekler Bayramı'nın başladığı günü izleyen gün de İlk Ürünler Bayramı gelir. Üç günde üç işaret taşı.

Mayasız Ekmekler Bayramı'nı oluşturan yedi günlük dönem bir kutsal toplantıyla başlar ve yine bir kutsal toplantıyla sona erer. Mayasız Ekmekler Bayramı'nın başlamasından sonraki gün, İlk

Ürünler Bayramı gelir ve bu, ilkbahar arpasının ilk ürün sunusunu içerir. Haftalar Bayramı olarak da adlandırılan Pentekost, İlk Ürünler Bayramı'ndan elli gün sonra gerçekleşir; İlk Ürünler Bayramı, kırk dokuzuncu günde sona eren yedi haftalık bir dönemin başlangıcını işaret eder ve onun ardından, "elli" anlamına gelen Pentekost gelir.

Fısıh, on dördüncü günde akşam vaktinde başlar. Fısıh kutsal bir toplantı değildir.

Sonra, on beşinci günde, yedi gün süren Mayasız Ekmek Bayramı başlar. Yedi günlük bayramın ilk günü ile son günü kutsal toplantılardır.

Ertesi gün, yani on altıncı gün, İlk Ürünler Günü gelir. Böylece Pentekost Bayramı ile belirlenen yedi hafta başlar; ve Pentekost, ilkbahar ve sonbahar bayramlarında yer alan yedi kutsal toplantıdan biridir. İlk Ürünler Günü kutsal bir toplantı değildir.

Sonra, yedinci ayın birinci günündeki Borazan Sesleri Bayramı kutsal bir toplantıdır.

Yedinci ayın onuncu günündeki Kefaret Günü kutsal bir toplantıdır, ancak bir bayram değildir.

Çardaklar Bayramı'nın ilk günü kutsal bir toplantıdır. Yedi günlük bayramın ardından Çardaklar Bayramı'nın sekizinci günü vardır; ancak bu sekizinci gün, bayramların temsil ettiği dönemlerin dışında kabul edilir. O sekizinci gün kutsal bir toplantıdır.

Bayramları başlatan yedinci gün Şabatını da dahil ettiğinizde bu, yedi kutsal toplantıya tekabül eder. Yedi kutsal toplantı ve yedi bayram vardır; ancak bayramların dizilişi, kutsal toplantılarinkinden farklıdır. İlk ve son yol işaretleri Şabattır: önce gün için, sonra yıl için. Alfa ve Omega Şabatlari arasında belirlenen bayramların içinde yedi bayram ve beş kutsal toplantı vardır. Alfa yedinci gün Şabatını ve Omega yedinci yıl Şabatını dahil ederseniz, yedi kutsal toplantı ve yedi bayram olur. Çardaklar Bayramı'nın sekizinci gününün bayramların bir parçası olmadığı anlaşılmaktadır ve bu da yedinin sekizincisi olma bilmecesini doğurur. Burada vurguladığım nokta şudur: İsa, Palmoni olarak, 23. bölüm içinde sayıların çeşitliliklerini tam anlamıyla hayret verici bir tarzda tertip etmiştir.

İlkbahar

İlkbahar bayramları, başlangıcında alfa bir kutsal toplantı ve sonunda omega bir kutsal toplantı bulunan, Mayasız Ekmek'in yedi günlük bayram dönemini içerir. Pentekost, ilkbahar bayramlarındaki üçüncü kutsal toplantıdır. Pentekost, ellinci günde bir bayramla sona eren yedi haftalık bir dönemin ardından gelir. İlkbahar bayramları, dört bayram günü ve üç dönemle nitelendirilir. Dört bayram günü Fısıh, Mayasız Ekmek, İlk Ürünler ve Pentekost'tur; üç dönem ise Mayasız Ekmek'in yedi günü, Pentekost'un ellinci gününden önce gelen ve onu da kapsayan kırk dokuz gün ve üç aşamadan oluşan bir dönem teşkil eden ilk üç gündür.

Fısıh döneminin ilk ürün sunusu, Pentekost günündeki ilk ürün sunusuyla denk düşer; Fısıh'ın üç günlük döneminde arpanın ilk ürün sunuları ve kırk dokuz/elli günlük Pentekost döneminin sonunda Pentekost'ta buğdayın ilk ürün sunusu sunulur.

Düşüş

Sonbahar bayramları, yargıya götüren on günlük bir dönemi başlatan belirli bir bayram günüyle başlar. Yargıdan beş gün sonra, yedi günlük bir bayram vardır; bu yedi günün ilk günü ile son günü kutsal toplantılar olarak belirlenmiştir. On beşinci günden yirmi ikinci güne dek Çardaklar Bayramı kutlanır ve ardından yirmi üçüncü günde toprağın Şabatı işaretlenir.

Güz bayramlarını alıp ilkbahar bayramlarıyla karşılaştığımızda, her ikisi de yirmi iki ayetle temsil edilen iki çizgi elde ederiz; dolayısıyla İbrani alfabesinin yirmi iki harfiyle temsil edilirler. Böyle yapıldığında, ilk işaret taşı yedinci gün Şabatının kutsal toplantısı, son işaret taşı ise yedinci yıl Şabatının kutsal toplantısıdır.

Ayrıca, yedinci ayın on beşinci günü, toprağın ürününü devşirdiğinizde, RAB için yedi gün bayram kutlayacaksınız: ilk gün Şabat olacak, sekizinci gün de Şabat olacaktır. Levililer 23:39.

Pentekost ilk yağmurdu ve Çardaklar Bayramı son yağmurdur. Pentekost'taki Kutsal Ruh'un dökülüşü bir günle temsil edilmişti; Çardaklar Bayramı'nın temsil ettiği dökülüş ise sona eren bir dönemdir ve bunu, yedi günün ardından gelen, sekizinci gün olan bir Şabat izler. Kutsal Ruh'un dökülüşünün nihai tezahürünü izleyen Şabat, yeryüzünün bin yıl dinlendiği Şabat'ı temsil eder.

Sıkıntı zamanında hepimiz şehirlerden ve köylerden kaçtık, fakat kötüler peşimize düştü; kılıçla kutsalların evlerine girdiler. Bizi öldürmek üzere kılıçlarını kaldırdılar; fakat kılıç kırıldı ve bir saman çöpü kadar güçsüz olarak yere düştü. Bunun üzerine hepimiz kurtuluş için gece gündüz feryat ettik ve bu feryat Tanrı'nın huzuruna yükseldi. Güneş yükseldi, ay ise yerinde durdu. Akarsular akmayı kesti. Koyu, ağır bulutlar yükseldi ve birbirleriyle çarpıştı. Ama durulmuş gökemin berrak, tek bir açıklığı vardı; oradan, çok suların uğultusu gibi olan Tanrı'nın sesi geldi ve bu ses gökleri ve yeri sarstı. Gök açılıp kapanıyor, çalkalanıyordu. Dağlar rüzgârdaki bir kamış gibi sarsıldı ve etrafa kırık, pürüzlü kayalar fırlattı. Deniz bir tencere gibi kaynadı ve karaya taşlar fırlattı. Ve Tanrı İsa'nın gelişinin gününü ve saatini bildirip ebedî antlaşmayı halkına verdiğiğinde, bir cümle söyledi, sonra durakladı; sözler yeryüzünde yankılanırken. Tanrı'nın İsrail'i, gözleri yukarıya dikilmiş olarak duruyordu; sözleri Yehova'nın ağzından çıktıkça dinliyor ve onların, en gür gök gürültüsünün uğultuları gibi yeryüzünde yankılanışını işitiyordu. Haşyet verici bir vakar hâkimdi. Ve her cümlenin sonunda kutsallar, "Yücelik! Haleluya!" diye haykırdılar. Çehreleri Tanrı'nın yüceliğiyle aydınlandı; Sina'dan indiğinde Musa'nın yüzünün parladığı gibi, onlar da bu yücelikle parıldadılar. Kötüler, üzerlerindeki yücelikten ötürü onlara bakamadılar. Ve O'nun Sebt Günü'nü kutsal tutmakla Tanrı'yı onurlandırmış olanların üzerine asla bitmeyecek kutsama ilân edildiğinde, canavar ve onun heykeli üzerinde büyük bir zafer haykırışı yükseldi.

"O vakit toprağın dinleneceği Yovel yılı başladı." Early Writings, 34.

Yovel, yedişer yıldan oluşan yedi döngünün ardından gelen ellinci yıldır; bu, Pentekost'un ellinci gününe götüren kırk dokuz güne tekabül eder. Güz bayramları bahar bayramlarıyla bir araya getirildiğinde, Pentekost'a götüren kırk dokuz gün vardır; Pentekost ise, Çardaklar Bayramı'nın yedi günlük döneminin başlangıcını işaretler. Pentekost ile Çardaklar Bayramı örtüşür ve birlikte, yakında çıkacak Pazar yasasıyla başlayıp lütf süresi kapanıncaya kadar süren geç yağmur dönemini belirler; bunun ardından Rab geri döner ve sonra da yeryüzü dinlenir; bu dinleniş, Çardaklar Bayramı'ndaki yedinin sekizincisi olan yedinci yıl Şabatıyla temsil edilir.

Yirmi ikişer ayetten oluşan her iki diziyi bir araya getirdiğimizde, bunu çeşitli sebeplerle yaparız. Her iki dizi de yirmi iki ayetten oluşur; yirmi iki, 220'nin onda biridir ve İlahiyet ile insanlığın bileşiminin bir sembolüdür.

Her iki satır da yirmi iki harfli İbrani alfabesini temsil etmektedir.

Her iki çizgi de yortuları temsil eder.

Her iki çizgi, yıl içindeki iki hasat mevsimini temsil eder.

Her iki hat, Mesih'in avluda, Kutsal Yer'de ve En Kutsal Yer'deki hizmetini temsil eder. Levililer kâhinler anlamına gelir ve İsa Göksel Başkâhindir. Bu nedenlerle, Levililer 23'ün kırk dört ayetine satır üstüne satır metodolojisini uygulamakta haklıyız.

Pentekost Hristiyanlık için ilk yağmurdu ve Çardaklar Bayramı Hristiyanlık için son yağmurdur. Bu nedenle ilkbahardaki "Pentekost Günü"nü, sonbahardaki Çardaklar Bayramı'nın yedi günüyle eşleştiririz. Bayan White, "Sıkıntı zamanında hepimiz kentlerden ve köylerden kaçtık" dediğinde, Tanrı'nın halkının zulüm nedeniyle çölde yaşadığı zamanı işaret etmektedir. Çardaklar Bayramı döneminde çardaklarda yaşamak, yeryüzünün Sebt Yovel istirahatine doğrudan götüren tarihsel süreci tipolojik olarak temsil eder.

Pentikost Günü, Çardaklar Bayramı'nın yedi gününün başlangıcını işaret eder. Sonra Yovel, yani Çardaklar Bayramı'nın yedi gününü izleyen sekizinci günle temsil edilir. Çardaklar Bayramı'ndan beş gün önce Kefaret Günü vardır. Böylece, Çardaklar Bayramı'nın başlangıcını işaretleyen Pentikost'tan beş gün önce yargı işaretlenir. Kefaret Günü'nün yargısından on gün önce Borular Bayramı vardır. Hatlar birleştirildiğinde, Pentikost ile temsil edilen Pazar Yasası'ndan beş gün önce yargı işaretlenir. Ondandır on gün önce de Borular Bayramı işaretlenir.

Mesih'in vaftizi, O'nun ölümü, gömülmesi ve dirilişini temsil ediyordu. Bu üç adım, Fısıh'taki ölümü, Şabat günündeki gömülmesi ve istirahati ve Pazar günkü dirilişi aracılığıyla temsil edilir. O'nun ölümü, gömülmesi ve dirilişinin üç günü, üç adımdan oluşan tek bir yol işaretidir. Bu nedenle, ilkbahar ve sonbahar bayramlarının iki hattının birleşimini dirilişte başlatırız. Üçüncü gündeki diriliş, Pazar yasası olan Pentekost'a götüren kırk dokuz günlük bir dönemi başlatır. Bu kırk dokuz günlük dönemin öncesinde, İlk Ürünler Günü'nden bir gün önce başlayan ve onun beş gün sonrasına kadar uzanan Mayasız Ekmekler Bayramı vardır.

İlk ürünlerin dirilişinden Pazar yasasına kadar kırk dokuz gün vardır; Pazar yasası ellinci gündür. Pazar yasasından beş gün önce yargı temsil edilir ve o yargıdan on gün önce boruların uyarısı işaretlenir. Diriliş ilk yol işaretidir; beş gün sonra Mayasız Ekmek Bayramı dönemi sona erer. Mayasız Ekmek Bayramı'nın sona ermesinden otuz gün sonra boruların uyarısı gerçekleşir. On gün sonra Kefaret Günü'nün yargısı işaretlenir ve beş gün sonra Pentekost'un Pazar yasası gelir.

Bu, ilkbahar ve sonbahar bayramlarının satır satır uygulanışında yedi yol işaretini belirler: Mayasız Ekmeklerin başlangıcı, diriliş, Mayasız Ekmeklerin sonu, boru sesiyle uyarı, yargı, Pentekost ve geç yağmur. Bu yedi yol işareti, bir alfa yedinci gün Şabatı ile bir omega yedinci yıl Şabatı tarafından çerçevelenmiştir. İki Şabat arasına yerleştirilmiş bu yedi yol işareti, beş günlük bir

dönemi, ardından otuz günlük bir dönemi, on günlük bir dönemi, beş günlük bir dönemi ve yedi günlük bir dönemi sınırlar ve tanımlar.

O halde Mesih'in dirilişini hizaladığımızda, O'nun öğrencilere "yüz yüze" öğrettiği kırk günlük bir dönem görürüz ve akabinde göğe yükseldi. Sonra on gün boyunca öğrenciler üst odada bulundular. Bu on gün Pentekost Günü'nde sona erdi; bu da Pazar Yasası'dır. Bu, Levililer "23" ile temsil edilen kâhinler hattına kırk günlük bir dönem ve on günlük bir dönem ekler.

Dirilişten Mayasız Ekmek Bayramı'nın sonuna kadar beş gün, ardından boru uyarısına kadar otuz gün, sonra Mesih'in göğe alınışına kadar beş gün, sonra yargıya kadar beş gün, sonra da Pentikost'un son yağmurunun yedi gününe kadar beş gün vardır.

Mayasız ekmeklerin yedi gününün başlangıcını, ertesi gün, ilk ürünlerin dirilişi takip eder. Diriliş, mayasız ekmeklerin yedi günü içinde gerçekleşir ve dirilişten beş gün sonra mayasız ekmeklerin dönemi sona erer.

Mayasız ekmeğin sona ermesinden otuz gün sonra borazanlar bir uyarıyı işaret eder.

Borazanların uyarısından beş gün sonra, Mesih kırk gün boyunca öğrettikten sonra göğe yükseldi. Göğe yükselişi, üst odada geçen on günün başlangıcını işaret etti.

O vakit, O'nun Göğe Yükselişinden beş gün sonra, hüküm belirlenir.

Beş gün sonra Pentekost'un Pazar yasası, son yağmurun yedi günlük dönemini başlatır.

Yüz kırk dört bin, Kuzu nereye giderse gitsin onu izleyenlerdir. İlyas ve Musa 18 Temmuz 2020'de öldürüldüler. Onlar, Rabbimizin de çarmıha gerildiği yerde öldürüldüler. Mesih'in dirilişi, 31 Aralık 2023'teki dirilişin tipiydi. Bu tarihten önce, 2023 Temmuz'unda, çölde bir ses, mayasız ekmek olarak temsil edilen bir mesajı duyurmaya başladı. Maya, yanlışlığı, ikiyüzlülüğü ve günahı temsil eder; ve çölden gelen mesaj mayasızdı. 31 Aralık 2023'ten Pazar Yasası'na kadar, Levililer "23", yüz kırk dört binin kefaretinin bir çerçevesini belirlemiştir. Bu çerçeve, Miller'in rüyasıyla, Malaki üç ve Vahiy on dokuzun gök pencereleriyle uyumludur. MS 27'den 34'e uzanan kutsal haftadaki üçüncü ve dokuzuncu saatle de uyumludur.

Bu konulara bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Bilgiyle odalar bütün değerli ve hoş zenginliklerle doldurulacaktır.

Beden için olduğu gibi zihin ve ruh için de, gücün çabayla kazanılması Tanrı'nın yasasıdır. Geliştiren egzersizdir. Bu yasayla uyum içinde, Tanrı sözünde zihinsel ve ruhsal gelişim için araçlar sağlamıştır.

Kutsal Kitap, insanların bu yaşam için ya da gelecek yaşam için hazırlanabilmeleri için anlamları gereken bütün ilkeleri içerir. Ve bu ilkeleri herkes anlayabilir. Öğretisini takdir edecek bir ruha sahip olan hiç kimse, Kutsal Kitap'tan tek bir kısmını bile ondan yararlı bir düşünce kazanmadan okuyamaz. Ama Kutsal Kitap'ın en değerli öğretisi, ara sıra ya da kopuk bir çalışmayla elde edilemez. Onun büyük gerçekler sistemi, aceleci ya da dikkatsiz okurun fark edebileceği biçimde sunulmamıştır. Hazinelelerinin çoğu çok daha derinlerdedir ve yalnızca

titiz araştırma ve kesintisiz çabayla elde edilebilir. Büyük bütünü oluşturan gerçekler araştırılıp toplanmalıdır, 'biraz burada, biraz da orada.' Yeşaya 28:10.

Bu şekilde araştırılıp bir araya getirildiklerinde, birbirlerine mükemmel biçimde uydukları görülecektir. Her bir İncil, diğerlerini tamamlar; her peygamberlik sözü bir diğerinin açıklamasıdır; her hakikat bir başka hakikatin açılımıdır. Yahudi düzenindeki tipler müjdeyle açıklık kazanır. Tanrı sözündeki her ilkenin bir yeri, her olgunun bir önemi vardır. Ve bütün yapı, tasarımı ve uygulamasında, Yazarına tanıklık eder. Böyle bir yapıyı, Sonsuz Olan'ın aklından başka hiçbir akıl tasarlayamaz ya da biçimlendiremez.

Çeşitli parçaları araştırıp aralarındaki ilişkileri incelemek, insan zihninin en yüksek yetilerini yoğun bir etkinliğe sevk eder. Böyle bir incelemeye girişen hiç kimse zihinsel gücünü geliştirmeden edemez.

Ve Kutsal Kitap çalışmasının zihinsel değeri yalnızca gerçeği araştırıp derlemekte yatmaz. Aynı zamanda sunulan konuları kavramak için gereken çabada da yatar. Yalnızca sıradan meselelerle meşgul olan zihin körelir ve zayıflar. Eğer büyük ve geniş kapsamlı gerçekleri kavramak için hiç zorlanmazsa, bir süre sonra gelişme gücünü yitirir. Bu yozlaşmaya karşı bir güvence ve gelişimi teşvik edici bir etken olarak, Tanrı'nın sözünü incelemekle boy ölçüşecek başka hiçbir şey yoktur. Zihinsel eğitim aracı olarak, Kutsal Kitap herhangi başka bir kitaptan, hatta bütün kitapların toplamından daha etkilidir. Konularının yüceliği, ifadelerinin vakur sadeliği, imgelerinin güzelliği, düşünceleri başka hiçbir şeyin yapamayacağı şekilde canlandırır ve yüceltir. Vahyin muazzam gerçeklerini kavramaya yönelik çabanın kazandırdığı kadar zihinsel güç sağlayabilecek başka hiçbir çalışma yoktur. Böylece Sonsuz Olan'ın düşünceleriyle temas eden zihin, kaçınılmaz olarak genişler ve güçlenir.

Ve ruhsal tabiatın gelişiminde Kutsal Kitap'ın gücü daha da büyüktür. Tanrı'yla paydaşlık için yaratılan insan, gerçek yaşamını ve gelişimini ancak böyle bir paydaşlıkta bulabilir. En yüce sevincini Tanrı'da bulmak üzere yaratılan insan, kalbin özlemlerini dindirecek, ruhun açlık ve susuzluğunu giderecek şeyi ondan başka hiçbir yerde bulamaz. Tanrı'nın sözünü samimi ve öğrenmeye açık bir ruhla inceleyen, onun gerçeklerini kavramaya çalışan kimse, sözün yazarıyla buluşturulur; ve kendi seçimiyle aksini yapmadıkça, gelişiminin imkânlarına sınır yoktur.

Tarz ve konu yelpazesinin genişliği içinde, Kutsal Kitap her aklı ilgilendirecek ve her yüreğe seslenecek bir şey sunar. Sayfalarında en kadim tarih; hayata en sadık biyografi; devletin yönetimi ve evin düzeni için—insan bilgeliğinin hiçbir zaman eşini ortaya koyamadığı—yönetim ilkeleri bulunur. En derin felsefeyi, en tatlı ve en yüce, en ateşli ve en dokunaklı şiiri içerir. Bu şekilde ele alındığında bile, Kutsal Kitap yazıları herhangi bir insan yazarın ürünlerinden degerce ölçülemez derecede üstündür; fakat o yüce merkezi düşünceyle ilişkileri içinde görüldüklerinde, kapsamı sonsuzcasına daha geniş, değerleri sonsuzcasına daha büyüktür. Bu düşüncenin ışığında görüldüğünde, her konu yeni bir anlam kazanır. En yalın biçimde ifade edilmiş gerçeklerin içinde, gökler kadar yüce ve ebediyeti kuşatan ilkeler saklıdır.

Kutsal Kitap'ın merkezi teması - bütün kitabın diğer bütün konularının etrafında kümelendiği tema - kurtuluş tasarısıdır: insan ruhunda Tanrı'nın suretinin yeniden tesisi. Eden'de verilen hükümdeki ümide dair ilk işaretten, Vahiy'deki o son görkemli vaat olan 'Onun yüzünü görecekler; ve O'nun adı alınlarında olacaktır' (Vahiy 22:4) ifadesine kadar, Kutsal Kitap'ın her kitabının ve her pasajının esas konusu, bu harikulade temanın açılmasındadır - insanın yüceltilmesi - Tanrı'nın gücü, 'bize Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla zaferi veren' (1 Korintliler 15:57).

Bu düşünceyi idrak edenin önünde tetkik için sonsuz bir alan vardır. Tanrı'nın sözünün bütün hazine odasını kendisine açacak anahtara sahiptir.

Kurtuluş ilmi, ilimlerin ilmidir; meleklerin ve günaha düşmemiş dünyaların bütün akıllı varlıklarının incelediği ilimdir; Rabbimiz ve Kurtarıcımızın dikkatini celbeden ilimdir; Sonsuz'un zihninde derin derin düşünülen ve "ebedî çağlar boyunca sükül içinde saklı tutulan" (Romalılar 16:25, R.V.) tasarıya nüfuz eden ilimdir; Tanrı'nın kurtarılmışlarının sonsuz çağlar boyunca inceleyeceği ilimdir. Bu, insanın kendini verebileceği en yüce incelemedir. Başka hiçbir çalışma yapamayacağı ölçüde, zihni canlandırarak ve ruhu yüceltecektir.

'Bilginin üstünlüğü şudur ki, hikmet ona sahip olanlara hayat verir.' 'Size söylediğim sözler,' dedi İsa, 'ruhtur ve hayattır.' 'Ebedî hayat şudur ki, Seni, tek gerçek Tanrı'yı ve Senin gönderdiğin O'nu tanısinlar.' Vaiz 7:12; Yuhanna 6:63; 17:3, R.V.

Alemleri varlığa çağıran yaratıcı enerji Tanrı'nın sözüdür. Bu söz güç verir; yaşam doğurur. Her buyruk bir vaattir; iradeyle kabul edilip ruhun içine alındığında, beraberinde Sonsuz Olan'ın yaşamını getirir. Tabiatı dönüştürür ve ruhu Tanrı'nın benzerliğinde yeniden yaratır.

Böylece ihsan edilen hayat aynı suretle idame ettirilir. 'Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle' (Matta 4:4) insan yaşayacaktır.

Zihin, yani ruh, beslendiği şeyle şekillenir ve güçlenir; ve onun neyle besleneceğini tayin etmek bize bağlıdır. Düşünceleri meşgul edecek ve karakteri şekillendirecek konuları seçmek herkesin kudreti dahilindedir. Kutsal Yazılara erişme ayrıcalığına sahip her bir insan için Tanrı şöyle der: "Yasamın büyük şeylerini ona yazdım." "Bana seslen, sana yanıt vereyim ve bilmediğin büyük ve kudretli şeyleri sana göstereyim." Hoşea 8:12; Yeremya 33:3.

Tanrı'nın sözü elindeyken, her insan, hayatta payına ne düşerse düşsün, dilediği yoldaşlığa erişebilir. Onun sayfalarında, insan soyunun en yüce ve en iyileriyle söyleşebilir ve Ebedî Olan'ın, insanlarla konuşurkenki sesini işitebilir. 'Meleklerin içine bakmayı arzuladıkları' (1 Petrus 1:12) konuları inceledikçe ve tefekkür ettikçe, onların yoldaşlığını da edinebilir. Göksel Öğretmen'in izlerini sürebilir ve O'nun dağda, ovada ve deniz kıyısında öğrettiği zamanki sözlerini dinleyebilir. Bu dünyada göğün havasında yaşayabilir; yeryüzünün kederli ve ayartılanlarına umut düşünceleri ve kutsallık özlemleri aşılayarak; kendisi de Görünmeyen'le paydaşlığa gitgide daha çok yaklaşarak; Tanrı'yla yürüyen eski çağlardaki o kişi gibi, ebedî dünyanın eşliğine gitgide yaklaşarak, ta ki kapılar açılınsın ve oraya girsin. Kendini yabancı bulmayacaktır. Onu selamlayacak olan sesler, görünmeden de olsa yeryüzünde onun yoldaşları olmuş kutsalların sesleridir; burada ayırt etmeyi ve sevmeyi öğrendiği sesler. Tanrı'nın sözü aracılığıyla gökle paydaşlık içinde yaşamış olan, göğün yoldaşlığında kendini evinde

bulacaktır. Eğitim, 123-127.